

Fjármála- og efnahagsráðuneyti
b/t. Leifs Skarphéðinssonar
Arnarhvoli við Lindargötu
101 Reykjavík

Reykjavík, 3. september 2014

Efni: Drög að frumvarpi til laga um breytingu á lögum nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Þann 30. maí síðastliðinn óskaði fjármála- og efnahagsráðuneytið á vefsíðu sinni eftir umsögnum vegna fyrirhugaðra breytinga á lögum um fjármálafyrirtæki. Viðskiptaráð þakkar fyrir það tækifæri að fá að veita umsögn um ofangreind frumvarpsdrög. Með frumvarpinu er stefnt að því að aðlaga íslenska löggjöf á sviði fjármálamarkaða að því sem gerist í nágrannaríkjum Íslands.

Viðskiptaráð telur rétt að innlend löggjöf á sviði fjármálamarkaða sé í samræmi við löggjöf á evrópska efnahagssvæðinu. Í frumvarpsdrögunum er að finna margt sem er til bóta, sérstaklega hina auknu áherslu á áhættustýringu og góða stjórnarhætti fjármálafyrirtækja. Viðskiptaráð leggur þó áherslu á að héraðis séu ekki innleiddar reglur til viðbótar við það sem fram kemur í EES-regluverki sem valda óhagræði fyrir innlenda aðila. Slík löggjöf kann að skerða samkeppnishæfni innlendra fjármálafyrirtækja og hækka fjármagnskostnað einstaklinga og fyrirtækja. Einnig leggur ráðið áherslu á að aðlögunarfrestur nýrra reglna sé nægjanlega rúmur. Fyrirtæki þurfa að geta aðlagað starfsemi sína að breyttu lagaumhverfi án þess að það hafi neikvæð áhrif á rekstur þeirra umfram það sem nauðsynlegt er.

Hvað varðar einstakar greinar frumvarpsins hefur Viðskiptaráð eftirfarandi athugasemdir:

4. gr. frumvarpsins kveður á um að við mat á umsóknum um veitingu starfsleyfis sé óheimilt að byggja synjun á sjónarmiðum um þarfir á fjármálamarkaði hér á landi. Viðskiptaráð telur þessa breytingu vera til bóta enda dregur ákvæðið úr aðgangshindrunum og eykur þar með samkeppni á fjármálamarkaði.

Í 8. gr. frumvarpsins kemur fram að fjármálafyrirtæki skuli, í samskiptum sínum við viðskiptavini, tryggja að fyrirspurnir, kvartanir og önnur sambærileg erindi fái skjóta, skilvirka og sanngjarna meðferð. Þetta ákvæði er matskennt og ekki að finna í Evróputilskipuninni sem lagabreytingarnar byggja á. Að mati Viðskiptaráðs á ákvæði sem þetta ekki heima í lögum um fjármálafyrirtæki, heldur í neytendalöggjöf.

10. gr. frumvarpsins inniheldur ákvæði um fjárhæðarmörk sem sett eru vegna stórra áhættuskuldbindinga. Fjárhæðarmörkin sem sett eru fram í ákvæðinu vegna slíkra skuldbindinga gagnvart öðrum fjármálafyrirtækjum eru mun lægri en þau sem koma fram í tilskipuninni, eða um 20% af hámarksfjárhæðinni, án þess að rökstutt sé hvers vegna. Að mati Viðskiptaráðs þurfa að liggja rök að baki því þegar settar eru reglur héraðis sem eru meira íþyngjandi en tíðkast annars staðar.

24. gr. frumvarpsins fjallar um kaupaukakerfi. Að mati Viðskiptaráðs eru þær reglur sem settar eru þar fram of strangar, en með þeim eru íslenskum fjármálafyrirtækjum sett þrengri mörk hvað varðar greiðslu kaupauka en kveðið er á um í tilskipuninni. Viðskiptaráð telur slík ákvæði geta skaðað samkeppnishæfni íslenskra fyrirtækja.

Viðskiptaráð Íslands leggur til að frumvarpsdrögin verði endurskoðuð með tilliti til ofangreindra athugasemda.

Virðingarfyllst,

Marta Guðrún Blöndal
Lögfræðingur
Viðskiptaráð Íslands